

[Weikop.]

som i dette tilfælde udviser en så stor grådighed.

Jeg tror ikke, at aftrapning af omsætningsafgifterne af tekstilvarerne vil føre til nogen forbrugsudvidelse, ganske simpelt fordi udsigten til lavere priser vil bevirke en vis tilbageholdenhed med køb, og tilbageholdenhed med køb fører selvsagt også til mindre import. Når f. eks. importen af metervarer, der i 1956 androg 335 mill. kr., har været lavere end de 2 foregående år, skyldes det næppe omsætningsafgiften, men det skyldes, tror jeg, at friere importforhold har ført til, at priserne er lavere end i 1949. En afvikling over 18 måneder af omsætningsafgiften indebærer mange fordele for forbrugerne, uden at forbruget af valuta til tekstilimport øges.

I 1955 nærede vi ikke tillid til, at regeringen ved at pålægge befolkningen omsætningsafgifterne formåede at nå det tilsigtede mål, og derfor stemte vi imod. Vor tillid til regeringen er ikke blevet større siden dengang, og jeg tror derfor ikke, at det er nødvendigt for mig at uddybe vor stilling nærmere ved denne lejlighed. Den er uændret, og af den grund er vor stilling til aftrapning det også.

Bertel Dahlgaard: Det hænder ikke så sjældent, når man her i salen sidder og hører på en debat, at der fremstår forskellige små nuancer i, hvad der bliver sagt, forskellige små nuancer, der ligesom giver et interessant menneskeligt billede af de pågældende.

Læg mærke til, hvordan det ærede medlem hr. Anker Lau meget stærkt pointerede, at denne afgift jo i sin tid var vedtaget af socialdemokrater og radikale. Derefter talte det ærede medlem hr. Weikop. Han pointerede meget stærkt, at afgiften i sin tid blev vedtaget af socialdemokratiet, det radikale venstre og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Ikke sandt, så var det jo understreget, at de konservative var en lille smule mere retfærdige end venstre.

Ak ja! I øvrigt er det ikke noget ejendommeligt; der er ikke noget forkert i, at det ærede medlem hr. Weikop understreger det, for det var jo ikke en hr. hvemsomhelst, der stemte herfor, det var venstres tidligere højtskattede finansminister, det ærede medlem hr. Anker Lau højt værdsatte kollega.

Det ærede medlem hr. Anker Lau brugte det udtryk: den uhyre byrde, det var for befolkningen. Det er jo ganske rigtigt, idet man dog i sandhedens interesse må minde om, at denne byrde består i, at man i et vist tidsrum lægger beslag på de pågældendes penge, som derefter bliver betalt de pågældende tilbage igen. Derimod er der ikke tvivl om, at denne afgift er — og har været det i det sidste par år i højere grad end i øjeblikket — en meget betydelig byrde for erhvervet, og det var ikke med glæde, det radikale venstre i sin tid gik med til denne lovgivning, som vi måtte anse for nødvendig.

Jeg har tidligere her givet udtryk for, at det radikale venstre ønsker tekstilafgifterne afskaffet, når de økonomiske forhold gør det muligt, ganske på samme måde, som vi efter krigen tog initiativ til afviklingen af den tøjsskat, som var blevet indført under ekstraordinære forhold; men vi må erkende, at det ikke er muligt på det nuværende tidspunkt — det ved alle og formentlig også forslagsstillerne.

Det synes i øvrigt, som om forslagsstillerne helt har glemt at foreslå også tekstiltolden afskaffet, ligesom jeg ser, man i tekstilhandelens særlige organ, bladet Tekstil, skynder sig at bringe den konservative tekstiltold, som blev lagt ovenpå tekstilafgifterne, i glemsel, ligesom bladet på virkelig elegant vis altid går uden om den kendsgerning, at de konservative i deres såkaldte antiinflationsplan faktisk forudsætter, at denne afgift ikke skal ophøre på det nuværende tidspunkt. Vi hørte jo heller ikke det konservative partis ordfører give udtryk for, at han mente, vi kunne gøre det i dag.

Der er nogle inden for tekstilhandelen,